

مجله تایم روایت کرد؛ چگونه ترامپ برای خروج از جنگ با ایران تلاش می کند؟

یاغی در باتلاق

گزارش

جنگ علیه ایران مطابق با آنچه که دونالد ترامپ انتظار داشت، پیش نرفته است. این دیگری یک گزاره قطعی است. از اولین ساعات عملیات موسوم به خشم حماسی و پاسخ غافلگیرکننده ایران در دفاع مشروع از خود که دامنه آتش افروزی ترامپ و نتانیاهو را به سراسر منطقه کشاند و ابعاد آن بازار جهانی انرژی و اقتصاد جهانی را زیر فشار قرار داد، کمتر تریبون رسانه‌ای و اندیشکده‌ای را در غرب و به ویژه

دونالد ترامپ در هفته سوم جنگ ایران در دفتر بیضی شکل کاخ سفید بود که گروهی از معتمدترین مشاورانش برای رساندن خبری ناخوشایند به آنجا آمدند.

تونی فابریزیو کارشناس نظرسنجی قدیمی او، نظرسنجی هایی انجام داده بود که نشان می داد جنگی که ترامپ آغاز کرده، به طور فزاینده‌ای نامحبوب شده است. قیمت بنزین از ۴ دلار در هر گالن گذشته بود، بازارهای سهام به پایین ترین حد خود در چند سال گذشته رسیده بودند و میلیون ها آمریکایی آماده می شدند تا در اعتراض به خیابان‌ها بیایند. کشته شدن ۱۳ نظامی آمریکایی تأیید شده بود. برخی از حامیان کلیدی ترامپ از جنگی که پایان روشنی در چشم‌انداز نداشت، انتقاد می کردند. سوزی وایلز، رئیس کارکنان کاخ سفید و گروه کوچکی از دستیاران او وظیفه داشتند به رئیس جمهوری بگویند که هر چه جنگ طولانی‌تر شود، حمایت عمومی از او و چشم‌انداز جمهوری‌خواهان در انتخابات میان‌دوره‌ای نوامبر بیشتر تهدید می شود.

برای ترامپ، این هشدار صریح نگران‌کننده بود. به گفته یک مقام ارشد دولت، رئیس جمهوری اخیراً صبح‌های زیادی را با تماس‌های

کلیپ‌های ویدیویی تهیه شده توسط مقامات نظامی از موفقیت‌های میدان نبرد آغاز کرده است. او به مشاورانش گفته است که فرمانده کل قوا بودن برای از بین بردن برنامه هسته‌ای ایران می تواند یکی از دستاوردهای برجسته او باشد. اما به گفته دو منبع کاخ سفید، وایلز نگران نبود که دستیاران به

رئیس جمهوری دیدگاه خوش‌بینانه‌ای از چگونگی درک جنگ در داخل کشور ارائه دهند و به جای آنچه که نیاز به شنیدن دارد، به او بگویند که چه چیزی می خواهد بشنود. مقامات می گویند او از همکاریانش خواسته بود که در مورد خطرات سیاسی و اقتصادی «با رئیس خود صریح‌تر» باشند.

این جلسه واقعیتری را منعکس می کرد که کاخ سفید دیگر نمی تواند آن را نادیده بگیرد: زمان در حال گذر است تا رئیس جمهوری، حزب او و مردم آمریکا هزینه سنگین‌تری را بپردازند. ترامپ قول داده بود که اقتصاد را احیا کند و ایالات متحده را از درگیری‌های خارجی دور نگه دارد. اکنون او جنگی را آغاز کرده است که هیچ مجوزی برای آن دریافت نکرده بود و درد اقتصادی ممکن است تازه شروع شده باشد. یک ماه پس از بزرگ‌ترین شوک نفتی در تاریخ مدرن، پیش‌بینی‌های رشد جهانی کاهش یافته، کمبودهایی در سراسر اروپا و آسیا پدیدار شده است و معامله‌گران انرژی هشدار می دهند که جهان هنوز شدت کامل این اختلال را احساس نکرده است. سنه شدن طولانی مدت تنگه هرمز، آبراه باریکی که مسیر اصلی خروج نفت

از خلیج فارس، شش هفته پیش، به

ایالات متحده می توان یافت که از پیروزی این ۲ جنگ طلب یاغی صحبت کرده و از شکست راهبردی که ترامپ به آمریکا تحمیل کرده، چیزی نگویند. حالا پنج هفته از جنگ گذشته است و رئیس جمهوری آمریکا که کاملاً هدایت و کنترل کاخ سفید را به جنایتکار جنگی مثل نتانیاهو سپرده است، به نظر می‌رسد در باتلاقی فرورفته است که بی‌بی برایش تدارک دیده است. این روزها لفاظی‌های آشفته، بی سرو ته و متناقض دونالد ترامپ دستمایه تمسخر رسانه‌ها و سیاستمداران جهانی شده است. هرچه بیشتر بگذرد، پنجره خروج از جنگ تنگ‌تر می شود، اگرچه ساکن کاخ سفید همین حالا دوست دارد پایش را از این مهلکه بیرون بکشد اما با یک تنگه هرمز

ایالات متحده می توان یافت که از پیروزی این ۲ جنگ طلب یاغی صحبت کرده و از شکست راهبردی که ترامپ به آمریکا تحمیل کرده، چیزی نگویند. حالا پنج هفته از جنگ گذشته است و رئیس جمهوری آمریکا که کاملاً هدایت و کنترل کاخ سفید را به جنایتکار جنگی مثل نتانیاهو سپرده است، به نظر می‌رسد در باتلاقی فرورفته است که بی‌بی برایش تدارک دیده است. این روزها لفاظی‌های آشفته، بی سرو ته و متناقض دونالد ترامپ دستمایه تمسخر رسانه‌ها و سیاستمداران جهانی شده است. هرچه بیشتر بگذرد، پنجره خروج از جنگ تنگ‌تر می شود، اگرچه ساکن کاخ سفید همین حالا دوست دارد پایش را از این مهلکه بیرون بکشد اما با یک تنگه هرمز

مذاکرات داخلی قبیل از شروع جنگ، به واکنش خاموش ایران به حملات گذشته ترامپ به عنوان مدرگی مبنی بر اینکه نیروی تنظیم‌شده می تواند بدون ایجاد جنگی گسترده‌تر، هزینه‌هایی را بر تهران تحمیل کند، اشاره کرده بود. شخصی که با طرز فکر او آشناست می گوید هگست «غافلگیر شد. در این شکی نیست.»

طبق محاسبات پنتاگون، عملیات خشم حماسی یک موفقیت نظامی بدون ابهام بوده است، با این حال به نظر می‌رسد که بعید است ترامپ به اهداف گسترده‌تری که در بوق و کرنا کرده است-مسدود کردن دائمی مسیر تهران به برنامه هسته‌ای، برچیدن برنامه موشک‌های بالستیک آن و تغییر حکومت-در جدول زمانی فشرده‌ای که کاخ سفید پذیرفته است، دست یابد. این عملیات در سرخترانی خود، این عملیات در آستانه پیروزی توصیف کرد. اما پایان بازی همچنان مبهم است: ترامپ همزمان متعهد شد که جنگ را تشدید ی آن را آرام کند. او ادعا کرده که از ابزارهای بی سابقه‌ای برای اعمال نیروی ویرانگر علیه ایران استفاده کند، اما به تایم می گوید که هرگز اجازه نخواهد داد هوش مصنوعی تصمیمات مرگبار بگیرد؛ فراتر از آن، گزینه‌های بسیار کمی وجود دارد که به نظر می‌رسد او مایل باشد از روی میز بردارد.

استیو ویتکاف، دوست قدیمی و فرستاده رئیس جمهوری، این را محصول یک حرفه تجاری می‌داند که در آن حفظ اختیار از اهمیت بالایی برخوردار بود. ویتکاف به همکاری در کاخ سفید و وزارت امور خارجه گفته است: «دونالد ترامپ همیشه چندین استراتژی خروج دارد. او گزینه‌های زیادی، مسیرهای خروج زیادی را نگه می‌دارد و سپس مسیر خود را در این فرآیند می‌پیماید.» اما جنگ‌ها راهی برای پیشی گرفتن از برنامه‌های یک رئیس جمهوری دارند. خطر قمار ترامپ این است که تشدید کاخ نظامی در هفته‌های آینده بیشتر به بستن مسیرهای خروج کمک می‌کند تا ایجاد آنها.

با شروع آماده‌سازی‌ها برای جنگ، دولت معتقد بود که فرمول برنده‌ای دارد. ایالات متحده حمله آغازینی را انجام خواهد داد که تنها پاسخ قابل قبول تهران، تلافی محدود باشد-به اندازه‌ای که افکار داخلی را راضی کند بدون اینکه حملات بیشتری را برانگیزد. این نظریه ریشه در سابقه قبلی داشت. پس از عملیات «چکش نیمه‌شب»، کمپین هوایی ژوئن ۲۰۲۵ علیه تأسیسات هسته‌ای ایران، تلافی تهران تعدیل شد.

ترامپ مدت‌هاست که از آنچه دستیارانش معتقد بود که فرمول برنده‌ای دارد. ایالات متحده حمله آغازینی را انجام خواهد داد که تنها پاسخ قابل قبول تهران، تلافی محدود باشد-به اندازه‌ای که افکار داخلی را راضی کند بدون اینکه حملات بیشتری را برانگیزد. این نظریه ریشه در سابقه قبلی داشت. پس از عملیات «چکش نیمه‌شب»، کمپین هوایی ژوئن ۲۰۲۵ علیه تأسیسات هسته‌ای ایران، تلافی تهران تعدیل شد.

ترامپ مدت‌هاست که از آنچه دستیارانش معتقد بود که فرمول برنده‌ای دارد. ایالات متحده حمله آغازینی را انجام خواهد داد که تنها پاسخ قابل قبول تهران، تلافی محدود باشد-به اندازه‌ای که افکار داخلی را راضی کند بدون اینکه حملات بیشتری را برانگیزد. این نظریه ریشه در سابقه قبلی داشت. پس از عملیات «چکش نیمه‌شب»، کمپین هوایی ژوئن ۲۰۲۵ علیه تأسیسات هسته‌ای ایران، تلافی تهران تعدیل شد.

که همان شب حمله کند. به محض اینکه اتاق خالی شد، او با یک حلقه کوچک‌تر و مورد اعتماد - کسانی که می‌خواست هنگام سقوط اولین بمب‌ها در کنارش باشند - تماس گرفت.

آن شب، ترامپ در پاسیوی مار-ته-لاگو با گروهی شامل استیون میلر معاون رئیس دفتر، مارکو روبیو وزیر امور خارجه، ویتکاف و دیوید وارپینکتون مشاور کاخ سفید، شام خورد. جی دی ونس معاون رئیس جمهور که در اتاق وضعیت در واشنگتن بود، حضور نداشت. یکی از مقامات ترامپ می‌گوید که این نشان دهنده پروتکل استاندارد تداوم دولت است که خواستار جدا نگه داشتن رئیس جمهوری و معاون رئیس جمهور در طول عملیات حساس امنیت ملی است، زمانی که هر دو در کاخ سفید نیستند. به گفته دو منبع آگاه از مذاکرات، ونس از حلقه داخلی رئیس جمهور، بیشترین فشار را علیه این عملیات آورده بود. ترامپ به گروهی که در بالم بیچ جمع شده بودند، گفت: «جی دی واقعاً این را دوست ندارد. اما وقتی تصمیم گرفته می‌شود، این یک تصمیم است، درست است؟»

یک منبع کاخ سفید می‌گوید که ونس پیش از حمله، آنچه را که به عنوان مزایا و خطرات می‌دید، تشریح کرد و افزود: «هنگامی که رئیس جمهوری تصمیمی می‌گیرد، معاون رئیس جمهور ۱۱۰ درصد از او حمایت می‌کند.» (یکی از دستیاران ونس از اظهار نظر خودداری کرد)

عملیات خشم حماسی با یک دور حملات گسترده آغاز شد که منجر به ترور رهبر عالی ایران شد. پاسخ تهران گسترده بود: رگبار موشک‌ها و پهپادها که پایگاه‌های آمریکا در

انتظار داشت

فردی که با طرز فکر هگست آشناست، می‌گوید او از جمله کسانی بود که غافلگیر شد: «او

با داماد جنگ، ترامپ تحت تأثیر عزم تهران قرار گرفته است. او به تایم می‌گوید: «آنها بسیار سرسخت هستند. آنها قادر به تحمل درد عظیمی هستند. بنابراین من به آنها به خاطر این موضوع احترام می‌گذارم.» دولت اکنون با یک چالش آکروباتیک روبه‌روست: یافتن یک راه خروج بدون اینکه به نظر برسد دستاورد چندانی نداشته است. وقتی ترامپ اوایل ماه مارس با مجله تایم صحبت کرد، صحبت از تغییر حکومت کرد: «من می‌خواهم در انتخاب رهبر جدید ایران نقش داشته باشم.» او گفت: «آنها می‌توانند انتخاب کنند، اما ما باید مطمئن شویم که کسی باشد که برای ایالات متحده معقول باشد.» تصور چنین نتیجه‌ای دشوار است؛ او در سخنرانی اول آوریل خود به دروغ ادعا کرد که هرگز هدف این نبوده است. تحلیلگران مستقل می‌گویند بازگشایی تنگه هرمز احتمالاً مستلزم اشغال نظامی پایدار با حضور نیروهای آمریکایی با پایان دادن به خصومت‌ها از طریق مذاکره است. هیچ کدام از این دو مسیر ساده نیست. نتانیاهو و محمد بن سلمان، ولیعهد عربستان، تمایل دارند این درگیری را طولانی‌تر کنند و آن را فرصتی نادر برای تضعیف یک دشمن مشترک می‌دانند. اما آنها همچنین وابستگی خود را به جدول زمانی ترامپ تشخیص می‌دهند. یک مقام اسرائیلی می‌گوید با نزدیک شدن به انتخابات اسرائیل، نتانیاهو بدون حمایت ترامپ فضای کمی برای مانور دارد. ترامپ در مورد اسرائیلی‌ها به تایم می‌گوید: «آنها هرگز نمی‌توانند به آنها بگویم انجام می‌دهند. وقتی من متوقف شوم، آنها متوقف می‌شوند.»

اینکه جنگ چگونه ممکن است انتخابات نوامبر را شکل دهد- و این نتایج برای بقیه دوران ریاست جمهوری او چه معنایی خواهد داشت- سؤالی است که بر تصمیمات ترامپ سایه افکنده است. برخی از مشاوران، رگه‌هایی از تسلیم را در تفکر رئیس جمهوری تشخیص می‌دهند. او در بحث‌های خصوصی اغلب به این نکته اشاره می‌کند که حزب حاکم تمایل دارد در انتخابات میان‌دوره‌ای جایگاه خود را از دست بدهد. یکی از دستیارانش می‌گوید: «او در عبور از تاریخ مشکل دارد.» اما تاریخ همچنین نشان می‌دهد که برای رئیس جمهوری که ملت را به جنگ می‌کشاند، می‌تواند نتایج بدتری از شکست در انتخابات وجود داشته باشد.

بین‌الملل

از خلیج فارس، شش هفته پیش، به

ایالات متحده می توان یافت که از پیروزی این ۲ جنگ طلب یاغی صحبت کرده و از شکست راهبردی که ترامپ به آمریکا تحمیل کرده، چیزی نگویند. حالا پنج هفته از جنگ گذشته است و رئیس جمهوری آمریکا که کاملاً هدایت و کنترل کاخ سفید را به جنایتکار جنگی مثل نتانیاهو سپرده است، به نظر می‌رسد در باتلاقی فرورفته است که بی‌بی برایش تدارک دیده است. این روزها لفاظی‌های آشفته، بی سرو ته و متناقض دونالد ترامپ دستمایه تمسخر رسانه‌ها و سیاستمداران جهانی شده است. هرچه بیشتر بگذرد، پنجره خروج از جنگ تنگ‌تر می شود، اگرچه ساکن کاخ سفید همین حالا دوست دارد پایش را از این مهلکه بیرون بکشد اما با یک تنگه هرمز

مناطقه را هدف قرار دادند، حملات هوایی علیه اسرائیل، ممانعت از تردد کشتی‌های تجاری در خلیج فارس و حملات هماهنگ متحدان منطقه‌ای در سراسر منطقه. فردی که با طرز فکر هگست آشناست می‌گوید او از جمله کسانی بود که غافلگیر شد: «او انتظار داشت ایرانی‌ها به نوعی محدود مقابله به مثل کنند. وقتی آنها شروع به حمله به تقریباً کل منطقه کردند، به نوعی به ذهنش رسید که وای، ما واقعاً الان در این مخمصه هستیم.» همچنین به نظر می‌رسید دولت از اینکه ایران به دنبال یک اهرم فشار بود، غافلگیر شد: کنترل تنگه هرمز تقریباً ۲۰ درصد از نفت جهان روزانه از آن عبور می‌کند. در پاسخ به حملات ایالات متحده، تهران عملاً تنگه هرمز را مسدود و عبور کشتی‌های غیرمتخاص را محدود کرد. شوک اقتصادی ناشی از آن، بازناب‌های داخلی داشت که فراتر از انتظارات حلقه نزدیک ترامپ بود. با افزایش شدید قیمت بنزین، ترامپ تلاش کرد هزینه‌های بالاتر را به عنوان یک معامله ضروری دوباره مطرح کند.

مشاوران نگران بودند که این جنگ، هواداران سیاسی را که به وعده او برای جلوگیری از درگیری‌های جدید در خارج از کشور علاقه‌مند بودند از خود دور کند. ترامپ در سال ۲۰۲۴ با وعده مقرون به صرفه بودن، انتقاد از دولت بایدن به دلیل تورم و توسل به آنچه دستیارانش نوستالژی برای اقتصاد قبل از همه‌گیری کرونا توصیف کردند، به قدرت بازگشت. با افزایش قیمت سوخت و هزینه‌های مصرف‌کننده، درگیری در ایران تهدیدی برای از بین رفتن برخی از وعده‌های اصلی انتخاباتی او بود.

منبع: Time Magazine

نشانه‌هایی از پذیرش شکست دیده می‌شود

ترامپ همچنین با نوعی بن بست مواجه شد. او می‌خواهد جنگ را پایان دهد، اما نه بدون دستیابی به اهدافی که قطعاً مانع از نزدیک شدن ایران به باززاندگی هسته‌ای شود. برخی از مقامات امنیت ملی هشدار دادند که یک حمله مداوم ممکن است بیشتر به مصم‌تر شدن تهران کمک کند تا اینکه آنها را از برنامه هسته‌ای منصرف کند. یکی دیگر از مقامات کاخ سفید می‌گوید: «تنها راهی که آنها فکر می‌کنند می‌توانند از وقوع دوباره جنگ جلوگیری کنند، داشتن باززاندگی هسته‌ای است. اکنون بار بیشتری بر دوش ماست که یک توافق ملموس و قابل اجرا داشته باشیم که آنها را به اندازه کافی از عبور از آستانه هسته‌ای باز دارد.»

با داماد جنگ، ترامپ تحت تأثیر عزم تهران قرار گرفته است. او به تایم می‌گوید: «آنها بسیار سرسخت هستند. آنها قادر به تحمل درد عظیمی هستند. بنابراین من به آنها به خاطر این موضوع احترام می‌گذارم.» دولت اکنون با یک چالش آکروباتیک روبه‌روست: یافتن یک راه خروج بدون اینکه به نظر برسد دستاورد چندانی نداشته است.

وقتی ترامپ اوایل ماه مارس با مجله تایم صحبت کرد، صحبت از تغییر حکومت کرد: «من می‌خواهم در انتخاب رهبر جدید ایران نقش داشته باشم.» او گفت: «آنها می‌توانند انتخاب کنند، اما ما باید مطمئن شویم که کسی باشد که برای ایالات متحده معقول باشد.» تصور چنین نتیجه‌ای دشوار است؛ او در سخنرانی اول آوریل خود به دروغ ادعا کرد که هرگز هدف این نبوده است. تحلیلگران مستقل می‌گویند بازگشایی تنگه هرمز احتمالاً مستلزم اشغال نظامی پایدار با حضور نیروهای آمریکایی با پایان دادن به خصومت‌ها از طریق مذاکره است. هیچ کدام از این دو مسیر ساده نیست. نتانیاهو و محمد بن سلمان، ولیعهد عربستان، تمایل دارند این درگیری را طولانی‌تر کنند و آن را فرصتی نادر برای تضعیف یک دشمن مشترک می‌دانند. اما آنها همچنین وابستگی خود را به جدول زمانی ترامپ تشخیص می‌دهند. یک مقام اسرائیلی می‌گوید با نزدیک شدن به انتخابات اسرائیل، نتانیاهو بدون حمایت ترامپ فضای کمی برای مانور دارد. ترامپ در مورد اسرائیلی‌ها به تایم می‌گوید: «آنها هرگز نمی‌توانند به آنها بگویم انجام می‌دهند. وقتی من متوقف شوم، آنها متوقف می‌شوند.»

اینکه جنگ چگونه ممکن است انتخابات نوامبر را شکل دهد- و این نتایج برای بقیه دوران ریاست جمهوری او چه معنایی خواهد داشت- سؤالی است که بر تصمیمات ترامپ سایه افکنده است. برخی از مشاوران، رگه‌هایی از تسلیم را در تفکر رئیس جمهوری تشخیص می‌دهند. او در بحث‌های خصوصی اغلب به این نکته اشاره می‌کند که حزب حاکم تمایل دارد در انتخابات میان‌دوره‌ای جایگاه خود را از دست بدهد. یکی از دستیارانش می‌گوید: «او در عبور از تاریخ مشکل دارد.» اما تاریخ همچنین نشان می‌دهد که برای رئیس جمهوری که ملت را به جنگ می‌کشاند، می‌تواند نتایج بدتری از شکست در انتخابات وجود داشته باشد.

زمان در حال

گذر است تا رئیس جمهوری جمهوری سنجین‌تری را بپردازد. ترامپ قول داده بود که

اقتصاد را احیا کند و ایالات متحده را از درگیری‌های ممکن دور نگه دارد. اکنون او جنگی را آغاز کرده است

که هیچ مجوزی برای آن دریافت نکرده بود و درد اقتصادی ممکن است تازه شروع شده باشد. یک ماه پس از بزرگ‌ترین شوک نفتی در تاریخ مدرن، پیش‌بینی‌های رشد جهانی کاهش یافته، کمبودهایی

در سراسر اروپا و آسیا پدیدار شده است و معامله‌گران انرژی هشدار می‌دهند که جهان هنوز شدت کامل این اختلال را احساس نکرده است. بستن شدن طولانی مدت تنگه هرمز، آبراه باریکی

که مسیر اصلی خروج نفت و گاز فارس است، می‌تواند اقتصاد جهانی را به رکود بکشانند

از خلیج فارس است، می‌تواند اقتصاد جهانی را به رکود بکشانند